

జై శ్రీమన్నారాయణ!

పిళ్ళైలోకాచార్యులవారు సాయించిన

తత్త్వత్రయము

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణ పాదస్మరణానవే
సంసారభోగినందప్రజీవజీవాతవే నమః

పరమహంస పరివ్రాజకులు

శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ
జీయరుస్వామివారు అనుగ్రహించిన
తెలుగు అనువాదముతో

ప్రకాశకులు

జేయర్ ఎడ్యుకేషనల్ ట్రస్ట్

సీతానగరం - 522 501

గుంటూరుజిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్,

☎ : 0866-426929.

E-mail : jethyd@hd1.vsnl.net.in

RS 10-00

మంగళాశాసనములు

సత్సంప్రదాయ ప్రచారంకోసం సనాతన ధర్మపరిరక్షణం కోసం మహోద్ధమం చేపట్టి దాన్ని శాఖోపశాఖలుగా విస్తరింపచేసి దాని ఫలాలను జనావళికి అందేట్లు చేయటానికి తమ జీవిత సర్వస్వాన్నీ సమగ్రంగా సమర్థంగా సంతోషంగా సమర్పించిన ప్రాతన్తరణీయులు శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ జీయరుస్వామివారు.

శిక్షాశిబిరాలు, ఉపన్యాసగోష్ఠాలు, శ్రీరామకృతువులు, స్వాధ్యాయ జ్ఞాన యజ్ఞాలు, బ్రహ్మయజ్ఞాలు, సహస్రకుండ లక్ష్మీనారాయణకృతువులు, గ్రంథ ప్రకటనాలు, పత్రికాప్రకాశనం ఇట్లా ఎన్నో విధాల ఆసేతుశీతనగం సత్సంప్రదాయం వ్యాపించటానికి అపూర్వమైన అద్భుతమైన కృషిని కావించినారు శ్రీవారు.

1947లోనే భక్తినివేదన పత్రికను ప్రారంభించి తాము వ్రాసి, పండితుల చేత వ్రాయించి సంప్రదాయానికి పుష్టిని చేకూర్చినారు.

సత్సంప్రదాయం సాధారణ జనావళికి అందుబాటుకు రావాలన్నది శ్రీవారి నదాశయం. మన గ్రంథాలన్నీ చాలా వరకూ సంస్కృతంలో, తమిళంలో ఉన్నాయి. అవి తెలుగువారికి లభించాలి. అందుకోసం తామే చాలా సత్సంప్రదాయ రహస్య గ్రంథాలకు ఆంధ్రానువాదాలు వ్రాసి భక్తినివేదనకు అనుబంధాలుగా ప్రకటించేవారు.

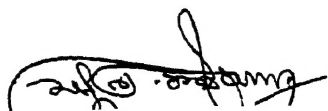
శ్రీ పిళ్ళలోకాచార్యస్వామి అనుగ్రహించిన తమిళభాషలోని తత్త్వత్రయ గ్రంథానికి శ్రీస్వామివారు వ్రాసి భక్తినివేదన అనుబంధంగా ప్రకటించిన ఆంధ్రానువాదాన్ని భక్తినివేదన సంపాదకులు శ్రీవారి తిరునక్షత్రోత్సవ సందర్భంగా పునర్ముద్రణం కావస్తే జిజ్ఞాసువులకుపకారకంగా ఉంటుందని మాకు సూచించగానే 'మంచిది' అన్నాం.

శ్రీరామానుజవాణివారు గ్రంథాన్ని చక్కగా ముద్రించినారు.

శ్రీశ్రీశ్రీ పెద్దస్వామివారు రచించిన మిగిలిన గ్రంథాలను కూడా ప్రకటిస్తే బాగుంటుందనుకొంటున్నాం.

జిజ్ఞాసువులకు ఈ గ్రంథం ద్వారా సత్ సంప్రదాయ స్వరూపం చక్కగా తెలుస్తుందని విశ్వసిస్తున్నాం.

జై శ్రీమన్నారాయణ!

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
 అస్మద్గురుభ్యో నమః
 శ్రీమల్లోకగురవే నమః
 పిళ్ళైలోకాచార్యులవారు సాయించిన

తత్త్వత్రయము

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్యసూనవే ।
 సంసారభోగి సందష్ట జీవ జీవాతవే నమః ॥

చిత్రకరణము

ద్రావిడము

ఆంధ్రము

- 1) ముముక్షువాన చేతననుక్కు మోక్ష ముణ్ణావొప్పాతు, తత్త్వత్రయజ్ఞాన ముణ్ణాకవేణుమ్.
- 2) తత్త్వత్రయమావతు - చిత్తుమ్, అచిత్తుమ్, ఈశ్వరనుమ్.
- 3) చిత్రైన్నిఱతు - ఆత్మావై.
- 4) ఆత్మస్వరూపమ్, "శెన్ఱు శెన్ఱు పరమృర మాయ్" ఎన్గిఱపడియ్ దేహేంద్రియ మనః ప్రాణ బుద్ధి విలక్షణమాయ్, అజడమాయ్, అనన్తరూపమాయ్, నిత్యమాయ్, అణువాయ్, అవ్యక్తమాయ్, అచిన్త్యమాయ్, నిరవయవమాయ్, నిర్వికారమాయ్, జ్ఞానాశ్రయమాయ్, ఈశ్వరనుక్కు నియమ్యమాయ్, ధార్యమాయ్,

- 1) ముముక్షువైన చేతనునకు మోక్షము నీ ద్ధించుట కు తత్త్వత్రయ జ్ఞానముండ వలయును.
- 2) తత్త్వత్రయ మనగా :- చిత్- అచిత్- ఈశ్వరుడున్ను.
- 3) ఆత్మను 'చిత్' అని అందురు.
- 4) 'చిత్' యొక్క స్వరూపము - "శెన్ఱు శెన్ఱు పరంపరమాయ్" అను పాశురమున తెలిపినటుల, దేహము, ఇంద్రియములు - మనస్సు - ప్రాణము - బుద్ధి వీటన్నిటి కంటెను విలక్షణమై, అజడమై, అచింత్యమై నిరవయవమై, నిర్వికారమై, జ్ఞానము నకాశ్రయమై, ఈశ్వరునకు నియామ్యమై, ధార్యమై శేషభూతమై

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

- 5) ఆత్మస్వరూపమ్ దేహాది విలక్షణ మానపడి యెన్నెన్నిల్.
- 6) దేహాదికళ్ 'ఎన్నుడైయ దేహాదికళ్' ఎన్ఱు ఆత్మావిల్ వేఱు పట్టతేత్తుకై యాలుమ్, "ఇదం" ఎన్ఱు తేత్తుకై యాలుమ్, ఆత్మా "నాన్" ఎన్ఱు తేత్తుకై యాలుమ్ ఇన్ఱె యొరుక్కాల్ తేత్తి యొరుక్కాల్ తేత్తా మైయాలుమ్, ఆత్మా ఎచ్చొతుం తేత్తు కైయాలుమ్, ఇన్ఱె వలవాకై యాలుమ్, ఆత్మా ఒరువనాకైయాలుమ్, ఆత్మా ఇవత్తిల్ విలక్షణ నెన్ఱు కొళ్ళవేణుమ్.

- 7) ఇన్ఱయక్తికళ్ళు క్కు క్కుణ్ణి వుణ్ణే యాకిలుమ్, శాస్త్రబలత్తాలే ఆత్మా దేహాది విలక్షణవాకక్కడవన్.
- 8) అజడమాకైయావతు - జ్ఞానత్తై యొత్తైయ వుం తానే తేత్తుకై.
- 9) ఆనన్దరూపమాకై యావతు సుఖ రూపమా యిరుక్కై.
- 10) ఉణర్న్దవన్ 'సుఖమాక వుఱ్ఱిన్' నెన్ఱైయాలే సుఖరూపమాకక్కడవతు.

- 11) నిత్యమాకైయావతు-ఎచ్చొతు ముణ్ణాకై.

- 5) ఆత్మస్వరూపము దేహాదులకంటెను విలక్షణమైన దెటుల ననగా -
- 6) దేహాదులు "నాయొక్క దేహాదులు" అని ఆత్మకంటె భిన్నములుగా తోచుట వలనను "ఇది" అని తోచుట వలనను, ఆత్మ "నేను" అని స్ఫురించుటవలనను, దేహాదులు ఒకప్పుడు ఉండి, మరొకప్పుడు ఉండకపోవుట వలనను, ఆత్మ ఎప్పుడును కూడ స్ఫురించునదై యుండుటవలనను, దేహాదులు అనేకములగుట వలనను - ఆత్మ ఒక్కటే యగుట వలనను, ఆత్మ దేహాదుల కంటెను విలక్షణమైనదని, గ్రహించవలయును.
- 7) ఈయుక్తులకు అపవాదములున్నను, శాస్త్ర బలముచే ఆత్మ దేహాదులకంటె విలక్షణమైనదిగ తెలుసుకొనబడు చున్నది.
- 8) అజడమైన దనగా - జ్ఞాననిరోధకమై స్వయముగా స్ఫురించుట.
- 9) ఆనంద రూపమైన దనగా - సుఖ రూపమైనదై యుండుట.
- 10) సుషుప్తి స్థితి నుండి నిద్ర మేల్కొనిన వాడు 'సుఖముగా నిద్రించితిని' అని అనుటచే ఇది సుఖరూపమైనదగు చున్నది.
- 11) నిత్యమైనదనగా - ఎల్లప్పుడు నుండుట.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

అంధము

12) ఎప్పోతుముణ్డాకిల్, జన్మమరణ జ్ఞుణ్డా కిఱవడి యెన్నెన్నిల్, జన్మ మావతు దేహనంబన్దమ్, మరణ మావతు - దేహవియోగమ్. 13) అణువానపడియెన్నెన్నిల్. 14) హృదయప్రదేశత్తిల్ నిన్దు ముత్త మిత్తు ప్పోవతు వరువతా మెన్దు, శాస్త్రమ్ శొల్లుకై యాలే, అత్తా అణువాక క్కడవతు. 15) అణువాయ్ హృదయత్తళవిలేనిఱ్కు మాకిల్ శరీరమెంజ్గు మొక్క నుఖదుఃఖమ్మళై భుజిక్కిఱ వడి యెన్నెన్నిల్. 16) మణిద్యుమణిదీపాదికళోరిడత్తిలే యిరుక్క, ప్రభై ఎజ్గు మొక్క వ్యాపిక్కు మాప్పాలే జ్ఞాన మెజ్గు మొక్క వ్యాపిక్కై యాలే యవత్తై భుజిక్కుత్తట్టిలై. 17) ఒరువ నేకకాలత్తిలే యనేక దేహమ్మళై పరిగ్రహిక్కిఱతుమ్ జ్ఞానవ్యాప్తియాలే.	12) ఎల్లప్పుడు నుండునదైనచో జన్మ మరణము లెటుల కలుగుచున్నవి యనగా, జన్మమనగా దేహముతో నంబంధము, మరణమనగా దేహముతో వియోగము. 13) అణువైన దనుట యెటుల ననగా - 14) హృదయ ప్రదేశమునుండి, ఉత్క్రమించి పోవును, మరల వచ్చును, అని శాస్త్రము తెలుపు చుండుటచే అత్మ అణువని తెలియుచున్నది. 15) అణువై హృదయమునందు మాత్రమే నిలిచి యుండినచో శరీరమందంత టను నుఖదుఃఖముల నను భవించుట యెటుల పొసగుననగా 16) మణిగాని, నూర్యుడుగాని, దీపాదులు గాని ఒకేచోటు నందుండగ వాని కాంతి అంతటను వ్యాపించు నటులనే జ్ఞానము అంతటను వ్యాపించుట ద్వారా నుఖదుఃఖాదులనన్నిటి నను భవించుటలో ఆటంక మేమియు లేదు. 17) ఒకే వ్యక్తి ఏకకాలములో అనేక దేహములను పరిగ్రహించుటయు కూడ జ్ఞానవ్యాప్తి చేతనే.

ద్రావిడము	చిత్రకరణము	ఆంధ్రము
18) అవ్యక్తమాకైయావతు - ఘట పటాదికలై గ్రహిక్కిఱ చక్షురాది కళాల్తోల్తాతిరుక్కై.	18) అవ్యక్తమైనదనగా - ఘట - పటాదులను గ్రహించునట్టి నేత్రాదులద్వారా గ్రహింపబడకుండుట.	18) అచింత్యమైనదనగా - అచిత్తుతో నజాతీయమైనదని తలంచుటకు కూడ నవకాశము లేనిదైయుండుట.
19) అచిన్యమాకైయావతు - అచిత్తేడు నజాతీయ మెన్దు నిన్దైక్క వొణ్ణా తిరుక్కై.	19) నిరయవమైన దనగా - అవయవముల నముదాయ స్వరూపముగానిదైయుండుట.	20) నిర్వికారమైన దనగా - అచిత్తువలె వికారము లేకుండగ ఒకేవిధముగ నుండుట.
20) నిరవయవమాకైయావతు - అవయవ సము దాయమన్దొక్కే యిరుక్కై.	21) నిర్వికారమైన దనగా - అచిత్తువలె వికారము లేకుండగ ఒకేవిధముగ నుండుట.	21) ఇట్లుండుటవలన శస్త్రము, అగ్ని, జలము, వాయువు, ఎండ మున్నగు వానిచే ఛేదించుట, దహించుట, తడుపుట, ఎండింపజేయుట మున్నగు వాటిని జేయుటకు అవకాశము లేనిదైయుండును.
21) నిర్వికారమాకైయావతు - అచిత్తుపోలే వికరిక్కై యన్దొక్కే యొరువడి పుట్టిరుక్కై.	22) ఇట్లుండుటవలన శస్త్రము, అగ్ని, జలము, వాయువు, ఎండ మున్నగు వానిచే ఛేదించుట, దహించుట, తడుపుట, ఎండింపజేయుట మున్నగు వాటిని జేయుటకు అవకాశము లేనిదైయుండును.	22) బౌద్ధులు ఆత్మను దేహమంత పరిమాణము గలదనిరి.
22) ఇప్పడి యిరుక్కైయాలే శస్త్రమ్, అగ్ని, జలమ్, వాతమ్, ఆతపమ్ తొడవ్ తొడక్క మానవత్తాల్ ఛేదిత్తల్, దహిత్తల్, నన్దైత్తల్, శోషిపిత్తల్, తెయ్కైక్కు యోగ్యమా యిరుక్కుమ్.	23) బౌద్ధులు ఆత్మను దేహమంత పరిమాణము గలదనిరి.	23) అటులనుట శ్రుతివిరుద్ధము.
23) ఆర్క తరాత్తావై దేహపరిమాణన్, ఎన్నార్ కళ్.	24) అటులనుట శ్రుతివిరుద్ధము.	24) అనేక దేహములను పరిగ్రహించునట్టి యోగులయొక్క స్వరూపమునకు శైథిల్యము సంభవించును.
24) అతు శ్రుతివిరుద్ధమ్.	25) అనేక దేహములను పరిగ్రహించునట్టి యోగులయొక్క స్వరూపమునకు శైథిల్యము సంభవించును.	25) జ్ఞానాశ్రయమైనదనగా - జ్ఞానముండుటకు స్థానభూతమైయుండుట.
25) అనేక దేహాల్లై పరిగ్రహిక్కిఱ యోగిక్ శ్వరూపత్తుక్కు శైథిల్యమ్ పరుమ్	26) జ్ఞానాశ్రయమైనదనగా - జ్ఞానముండుటకు స్థానభూతమైయుండుట.	
26) జ్ఞానాశ్రయమాకై యావతు, జ్ఞానత్తుక్కిరు ప్పిడమా యిరుక్కై.		

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

27) అత్తా జ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడ మన్తిక్కే
జ్ఞానమాత్రమాకిల్.

28) 'నానతీవు' ఎన్న శొల్లవేణ్డమ్,
"నానతీయానిన్దేనె"న్నక్కాడాతు.

29) జ్ఞాతా వెన్దపోతే, కర్తా భోక్తా
వెన్నుమిడమ్ శొల్లితాయిత్తు.

30) కర్తృత్వ భోక్తృత్వజ్ఞో జ్ఞానావస్థా
విశేషజ్ఞానైయాలే.

31) శిలర్ గుణజ్ఞుక్కి కర్తృత్వముళుదు,
అత్తావుక్కిలైయెన్దొరగళ్.

32) అప్పొదివనుక్కు శాస్త్రవశ్యతైయుమ్
భోక్తృత్వముమ్ కులైయుమ్.

33) సాంసారిక ప్రవృత్తిగళిల్ కర్తృత్వమ్
స్వరూప ప్రయుక్తమన్దు.

34) గుణసంసర్గ కృతమ్.

35) కర్తృత్వన్దా నీశ్వరాధీనమ్.

36) జ్ఞానాశ్రయమాగిల్ శాస్త్రజ్ఞుళిలే యివనై
జ్ఞానమెన్దు శొల్లవానెన్దొన్నిల్.

37) జ్ఞానతైయొత్తై యవుమ్ తన్నైయజ్జిన్దై
యాలమ్, జ్ఞానమ్ సారభూత గుణ

27) ఆత్మ జ్ఞానముండుటకు స్థానభూత
మైనదిగ గాకుండగ కేవలము జ్ఞాన
స్వరూపము మాత్రమే అయినచో.

28) 'నేను తెలివినీ' అని యనవలెను
కాని 'నేను తెలుసుకొను చున్నాను'
అని యనుట సంభవించదు.

29) ఇది జ్ఞాత అని తెలిసినపుడే కర్తయు,
భోక్తయు అగుచున్నదను విషయము
తెలిపినటులాయెను.

30) కర్తృత్వ - భోక్తృత్వములు జ్ఞానము
యొక్క అవస్థావిశేషములే కదా.

31) కొందరు 'గుణములకే కర్తృత్వము
గలదు గాని ఆత్మకు లేదు' అని
యనిరి.

32) అటులననినచో శాస్త్రమునకు వశుడై
యుండుటయు, భోక్తయై యుండు
టయు తటస్థించదు.

33) సాంసారిక ప్రవృత్తులలో కర్తృత్వము
స్వరూపప్రయుక్తమైనదికాదు.

34) గుణముల సంబంధము వలన
తటస్థించును.

35) కర్తృత్వము ఈశ్వరుని కధీనమైనది.

36) ఆత్మ జ్ఞానమున కాశ్రయమైన దగుచో
శాస్త్రములలో దీనిని "జ్ఞానము" అని
అందురేల అనగ -

37) జ్ఞాననిరోపేక్షముగా తనను తెలుసు
కొన కలిగి యుండుట వలనను,

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

మాయే నిరూపకధర్మమా గైయాలమ్మ శిల్పిత్తు.

38) నియామ్యమాగై యావదు - ఈశ్వర బుద్ధిధీన మాగ ఎల్లా వ్యాపారభళ్ళు ముజ్జామ్మడి యిరుక్కై.

39) ధార్యమాగై యావదు అవనుడైయ స్వరూపసమ్మల్పభళ్ళై యొక్క న్నపోదు తన్ సత్తైయిలైయామ్మడి యిరుక్కై.

40) శేషమాగై యావదు - చన్దన కుసుమ తామ్మూలాదిగళై పోలే అవనుక్కిష్ట వినియోగార్థ మాయరుక్కై.

41) ఇదుదాన్ గృహక్షేత్ర పుత్ర కళత్రాది గళైపోలే వృథక్కిద్దాది గళుక్కు యోగ్యమామ్మడి యిరుక్కైయన్దిక్కై శరీరమ్మోలే అవత్తుక్కు అయోగ్యమా యిరుక్కై.

42) ఆత్మస్వరూపన్దాన్ బద్ధముక్త నిత్య రూపేణ మూస్తువడిప్పట్టిరుక్కుమ్.

43) బద్ధరెన్గిఅదు సంసారిగళై.

జ్ఞానము దీని యొక్క సారభూతమైన గుణమై, నిరూపక ధర్మమై యుండుట వలనను అటుల చెప్ప బడినది.

38) నియామ్యమైనదనగా - ఈశ్వరుని యొక్క సంకల్పమునకు లోబడి తన నమస్త వ్యాపారములను గలిగి యుండుట.

39) ధార్యమైన దనగా - ఈశ్వరుని యొక్క స్వరూప సంకల్పములు లేనపుడు తన యొక్క ఉనికియే యుండకుండుట.

40) శేషభూతమైనదనగా - చందనము పుష్పములు - తాంబూలములు ఇత్యాదుల వలె ఈశ్వరునికిష్ట వినియోగార్థమై యుండుట.

41) ఆత్మ, గృహ - క్షేత్ర - పుత్ర - కళత్రాదుల వలె ప్రత్యేకము వేరుగా యుండుట కనువైనదిగ గాకుండగ, శరీరమువలె వాటికి అననుగుణమై యుండుట.

(అనగ ఈశ్వరునికి శరీరమై పృథక్ స్థితి లేకుండుట యని యర్థము.)

42) ఆత్మ స్వరూపము బద్ధములు - ముక్తులు - నిత్యులు అని మూడు విధములుగ నుండును.

43) సంసారులను బద్ధులందురు.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

44) ముక్తరెన్గిఱదు సంసారసమ్మన్మత్త పరగళై.

45) నిత్యరెన్గిఱదు ఒరునాళుమ్ సంసరి యాద శేషశేషానాదిగళై.

46) జలత్తుక్కు అగ్ని సంసృష్ట స్థాలీసం సర్గత్తాలే బెష్ట్యశబ్దాది గళుణ్డాగిఱా ప్పోలే, ఆత్మావుక్కు మచిత్తుమ్మన్మత్తాలే అవిద్యాకర్మ వాసనారుచి గళుణ్డా గిన్దన.

47) అచిత్తుక్కు త్రి స్థవాతే అవిద్యాదిగళే క త్రి యుమెన్మర్కళే.

48) ఇమ్మాన్మమ్ తనిత్తనియే అనన్తమా యిరుక్కుమ్.

49) శిలర్-అత్మభేదమిలై, ఏకాత్మావే యుళ్ళ దెన్దార్గళే.

50) అన్తపక్తత్రిల్ ఒరువన్ సుఖిక్కిఱకాల త్రిలే వేతేయెరువన్ దుఃఖిక్కు క్కూడాదు.

51) అదు దేహభేదత్తాలే యెన్నిల్.

52) సౌభరిశరీర త్రిలుమదు కాణవేణుమ్.

44) సంసార సంబంధము నశించిన వారలను ముక్తులందురు.

45) ఏనాడు గూడ సంసార సంబంధ మెంత మాత్రము లేనట్టి అనంత - గరుడ - విష్ణుకృష్ణాదులను నిత్యు లందురు.

46) జలమునకు, అగ్నిస్పర్శగల పాత్రతో సంబంధముచే బెష్ట్యము - శబ్దము మున్నగునవి కలుగునటులనే అత్మకు అచిత్తు యొక్క సంబంధముచే అవిద్య - కర్మ - వాసన - రుచులు కలుగుచున్నవి.

47) అచిత్తుతో సంబంధము పోయిన వెంటనే అవిద్యాదులు పోవునందురు.

48) ఈ మూడును ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ అనంతములై యుండును.

49) కొందరు ఆత్మలనేకములు కావు అత్మ ఒకటి మాత్రమే యున్నదని యందురు.

50) అటులనగు పక్తమున - ఒకడు సుఖించు సమయములో మరొకడు దుఃఖమును జెందకూడదు.

51) అది దేహభేదము వలన తటస్థించు ననినచో.

52) 'సౌభరి' అనే మహర్షి శరీరము లందును అట్టిది గనుపించవలసి యుండును.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

53) ఒరువన్ సంసరిక్కియుమ్ ఒరువన్ ముక్త నాగైయుమ్ ఒరువన్ శివ్యనాగై యుమ్ ఒరువనాచార్య నాకైయుమ్ కూడాదు.

54) విషమసృష్టియుమ్ కూడాదు.

55) ఆత్మభేదమ్ శొల్లగిఱ శ్రుతియోడుమ్ విరోధిక్కుమ్.

56) శ్రుతి ఔపాధికభేదత్తై చొల్లగిఱదెన్న వొణ్ణాదు.

57) మోక్షదశైయిలుమ్ భేదముణ్ణాకైయాలే.

58) అప్రొదు దేవమనుష్యాది భేదముమ్ కానుక్రోధాది భేదముమ్ కత్తీన్దు అత్మాక్కళ్ న్యరూప మత్యస్తమ్ సమమాయ్ ఒరువడి యాలుమ్ భేదమ్ శొల్లవొణ్ణాదపడి యిరున్దదేయా గిలుమ్.

59) పరిమాణముమ్ ఎత్తై యుమ్ ఆకారము మొత్తిరుక్కిఱ పొణ్ణాడక్కుళ్ రత్నక్కుళ్ ప్రహిగళ్ తొడక్కుమాన పత్తుక్కు భేద ముణ్ణాగిజాప్రొలే న్యరూప భేదముమ్ సిద్ధమ్.

53) ఒకడు సంసరియై యుండుటయు, మరియొకడు ముక్తుడగుటయు, ఒకడు శిష్యుడగుటయు - మరియొకడు ఆచార్యుడగుటయు తటస్థించజాలదు.

54) హెచ్చుతగ్గులుగల విషమసృష్టియు సంభవించ యుండదు.

55) ఆత్మలు భిన్నములని తెలుపు శ్రుతితో విరోధము తటస్థించును.

56) శ్రుతి ఉపాధి వలన కలుగు భేదమును తెలుపుచున్నదన తగదు.

57) మోక్షదశలో గూడ ఆత్మలు భిన్నము లయ్యే యుండునుగాన.

58) మోక్షదశలో దేవ - మనుష్యాది భేదమున్ను, కామ - క్రోధాది భేదమున్ను నశించి ఆత్మల యొక్క న్యరూపము పూర్తిగ సమముగ ఒకేవిధముగ నుండి ఏవిధముగను కూడ భేదమును తెలుపశక్యము గానిదై యుండును, అయినను,

59) పరిణామము, తూనిక, ఆకారము సమముగ ఒకేవిధముగ నుండునట్టి బంగార కలశములు, రత్నములు, ధాన్యములు మున్నగు వానికి తమలో పరస్పర భేదముండు నటులనే, ఆత్మలకును న్యరూప భేదము సిద్ధమైన దగుచున్నది.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

60) ఆకైయాలాత్మ భేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్.

61) ఇప్పొదివర్గళుక్కు లక్షణమ్ - శేషత్వ త్తడేకూడిన జ్ఞాత్వత్వమ్.

62) ఇవర్గళుడైయ జ్ఞానన్దాన్ స్వరూప మ్మోలే నిత్య ద్రవ్యమాయ్ అజడ మాయ్ ఆనన్దరూపమా యిరుక్కుమ్.

63) ఆనాల్, జ్ఞానత్తుక్కుమ్ స్వరూపత్తు క్కుమ్ వాళియెన్నెన్నిల్.

64) స్వరూపమ్ ధర్మియాయ్ నజ్జే చవికానజ్జళుక్కు అయోగ్యమాయ్ తన్నైయొల్ న్ద వత్తై ప్రకాశిప్పి యామలే తనక్కుత్తాన్ ప్రకాశిక్కక్క డవదాయ్ అణువా యిరుక్కుమ్. జ్ఞానమ్ ధర్మమాయ్ సజ్జేచ వికాసజ్జళుక్కు యోగ్యమాయ్ తన్నై యొల్ న్ద వత్తై ప్రకాశిప్పిక్క క్కడవదాయ్ తనక్కుత్తాన్ ప్రకాశియాడే ఆత్మావుక్కు ప్రకాశిక్కక్క డవదాయ్ విభువా యిరుక్కుమ్.

65) అదిల్ శిలరుడైయ జ్ఞానమ్ ఎప్పొదుమ్ విభువాయిరుక్కుమ్, శిలరుడైయ జ్ఞానమ్ ఎప్పొదుమ్ అవిభువా యిరుక్కుమ్, శిలరుడైయ జ్ఞానమ్ ఒరుక్కాల్ విభువాయ్ ఒరుక్కాల్ అవిభువా యిరుక్కుమ్.

60) గాన ఆత్మలు భిన్నములని గ్రహించ వలయును.

61) ఇప్పుడు ఆత్మల యొక్క లక్షణ మేమనగా - శేషత్వముతో గూడిన జ్ఞాత్వత్వము.

62) వీని జ్ఞానము, వీని స్వరూపమువలెనే నిత్యద్రవ్యమై, అజడమై, ఆనందరూపమై యుండును.

63) అయినచో జ్ఞానమున కును, స్వరూపమున కును భేదమేమి యన్నచో -

64) స్వరూపము - ధర్మియై సంకోచ వికానములు లేనిదై, తనకంటె నితరములైన వాటిని ప్రకాశింప జేయజాలనిదై, తనకు తాను ప్రకాశించగలదై, అణువై యుండును, జ్ఞానము ధర్మమై, సంకోచవికానములకు తగినదై, తనకంటె భిన్నమైన వాటిని ప్రకాశింప జేయగలదై, తనకు తాను ప్రకాశింపక ఆత్మకు ప్రకాశించగలదై, విభువై యుండును.

65) అందు, కొంతమందియొక్క జ్ఞానము ఎప్పుడునుకూడ విభువై యుండును - కొందరి జ్ఞానము ఎప్పుడును అవిభువై యుండును, కొందరి జ్ఞానము ఒకప్పుడు విభువై, మరొకప్పుడు అవిభువై యుండును.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

66) జ్ఞానమ్ నిత్యమాగిల్ 'ఎనక్కు జ్ఞానమ్ పిఱన్దదునశిత్రదు' ఎన్గిఱపడి యెన్నెన్నిల్.

67) ఇన్ద్రయ ద్వారా ప్రసరిత్తు విషయజ్ఞులై గ్రహింపుదుమ్ మీళువదుమాకైయారే అప్పడి శొల్లక్కుత్తెయిల్లై.

68) ఇదుతాన్ ఏకమా యిరుక్కుచ్చెయ్దే నానావాయ్ తేత్తుగిఱదు ప్రసరణ భేదత్తారే.

69) ద్రవ్యమానపడి యెన్నెన్నిల్.

70) క్రియాగుణజ్ఞులక్కాశ్రయమాయ్ అజడమాయిరుక్కైయారే ద్రవ్య మాగక్కడవదు.

71) అజడమాగిల్ సుషుప్తి మూర్ఛాది గళిల్ తేత్తవేణ్ణావ్ వెన్నిల్.

72) ప్రసరణమిల్లామైయారే తేత్తాదు.

73) అనన్తరూపమాకై యావదు - జ్ఞానమ్ ప్రకాశిక్కుచ్చొదు అనుకూలమా యిరుక్కై.

74) విషకస్రాదిగళై క్కాట్టుచ్చొదు ప్రతికూలమా యిరుక్కైక్కడి దేహాత్మ భ్రమాదిగళే.

66) జ్ఞానము నిత్యమైనదగుచో "నాకు జ్ఞానము కలిగినది - నశించినది" అనియనుట ఎటులననగ -

67) ఇంద్రియముల ద్వారా ప్రసరించి విషయములను గ్రహించుట. మరలిపోవుట అను దానినిబట్టి అటులనుటలో అభ్యంతర మేమియు లేదు.

68) ఇది ఒకటేయై యున్నను, అనేకములుగ తోచునది ప్రసరణమందలి భేదముల వలన.

69) ద్రవ్యమేటుల నగుచున్నదనగ -

70) క్రియా - గుణములకు ఆశ్రయమైనదై, అజడమైనదై యుండుట వలన ద్రవ్యమగు చున్నది.

71) అజడమైనచో సుషుప్తి - మూర్ఛాది అవస్థలలో కనుపించవలదాయనిసేచో

72) ప్రసరణము లే కుండుటచే కనుపించదు.

73) ఆనందరూపమైనదనగా - జ్ఞానము ప్రకాశించునపుడు అనుకూలమైనదై యుండుట.

74) విషము - శస్త్రము మున్నగు వాటిని జూపించునపుడు ప్రతికూలమై యుండుటకు కారణము దేహమే - అత్మ యనుభ్రమాదులు.

ద్రావిడము

చిత్రకరణము

ఆంధ్రము

75) ఈశ్వరాత్మకమాకైయాలే యెల్లా పదార్థజ్ఞుక్కు మానుకూల్యమే స్వభావమ్, ప్రాతికూల్యమ్ వస్తేటి.

76) మత్తై యానుకూల్యమ్ స్వాభావిక మాగిల్ ఒరువనుక్కొరుక్కొల్ రిడత్తిలే అనుకూలజ్ఞాన చన్దన - కునుమాదిగళ్ దేశాన్తరే కాలాన్తరే ఇవన్ తనక్కుమ్, అద్దేశత్తిలే అక్కాలత్తిలే వేతేయొరువనుక్కుమ్ ప్రతికూలజ్ఞానగక్కుడాదు.

చిత్రకరణమ్ ముత్తిత్తు
పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

75) ఈశ్వరుని తనకు ఆత్మగా గలదై యుండుటచే అన్ని పదార్థములకును అనుకూలమైయుండుటే స్వభావము ప్రతికూలమైయుండుట ఆరోపితము

76) విగిలిన యానుకూల్యములు స్వాభావిక మనినచో ఒకనికి ఒక కాలములో ఒక స్థలమున అనుకూలములైన చందన-కుసుమాదులు దేశాంతరమున, కాలాంతరమున వానికేగాని, లేక ఆ దేశముననే, ఆ కాలముననే మరియొకనికి గాని ప్రతికూలములు కాగూడదు.

చిత్రకరణము ముగిసినది
పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణము

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

77) అచిత్తు జ్ఞానశూన్యమాయే వికారాస్పద
మాయిరుక్కుమ్.

78) ఇదు శుద్ధసత్త్వ మెన్దుమ్ మిశ్ర సత్త్వ
మెన్దుమ్ నత్త్వశూన్య మెన్దుమ్
త్రివిధమ్.

79) ఇదిల్ శుద్ధ సత్త్వమావదు - రజస్త
మన్సుక్కుళ్ కలకాదే కేవల సత్త్వ
మాయే నిత్యమాయే జ్ఞానానన్త జనక
మాయే కర్మత్తాలన్తిక్కే కేవల
భగవదిచ్చెయాలే విమాన గోవుర
మణ్ణప ప్రాసాదాది రూపేణ పరిణమి
క్కుక్కడవదాయే నిరవధిక తేజో
రూపమాయే నిత్యముక్తరాలు మీశ్వర
నాలుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కువరిదాయే
అత్యద్భుతమాయిరుప్పదొన్దు.

80) జత్తైశిలర్ జడమెన్దార్గళ్ శిలర్ అజడ
మెన్దార్గళ్.

81) అజడమానహోదు నిత్యర్ క్కుమ్
ముక్తర్ క్కుమ్ ఈశ్వరనుక్కుమ్ జ్ఞానత్తై
యొల్లీ యవుమ్ తోత్తుమ్.

82) సంసారిగళుక్కుత్తేత్తాదు.

83) అత్మావిలుమ్ జ్ఞానత్తిలుమ్ భిన్నమాన
పడియెన్నెన్నిల్.

84) నానెన్దు తోత్తావైయాలానో,

77) అచిత్తు జ్ఞానశూన్యమైనదై,
వికారాస్పదమైనదై యుండును.

78) ఇది శుద్ధసత్త్వమును - మిశ్రసత్త్వము
- నత్త్వశూన్యము అని మూడు
విధములుగ నుండును.

79) ఇందు శుద్ధసత్త్వమనగా - రజస్త
మన్సుల కలుపు లేకుండగ కేవలము
సత్త్వరూపమై నిత్యమై జ్ఞానానంద
జనకమై కర్మ వలన గాకుండగ
కేవలము భగవదిచ్చ వలననే విమాన-
గోవుర - మండప - భవనాది
రూపములుగ పరిణమించజాలినదై
నిరవధిక తేజోరూపమై నిత్య -
ముక్తులచే గాని ఈశ్వరునిచేగాని
పరిచ్ఛేదించుటకు శక్యముగానిదై
అత్యద్భుతమై యుండునట్టిది.

80) దీనిని కొందరు జడమనిరి, కొందరు
అజడమనిరి.

81) అజడమైనపుడు నిత్యులకును,
ముక్తులకును, ఈశ్వరునికిని
జ్ఞాననహాయము లేకుండగనే
భాసించును.

82) సంసాలకు భాసించదు.

83) అత్మ కంటెను, జ్ఞానము కంటెను
భిన్నమెటుల నైనదనగా -

84) 'నేను' అని భాసించక పోవుటవలన,

ద్రావిడము	అచిత్రకరణము	ఆంధ్రము
<p>శరీరజ్ఞానం పరిణమిక్యైయాలుమ్ విషయజ్ఞశ్చైయో శ్రీ యపుమ్ తానే తత్తుగై యాలుమ్ శబ్దస్పర్శా దిగళో ఉజ్జాగై యాలుమ్ భిన్నమాగ కృడవదు.</p>		<p>శరీరములై పరిణమించుట వలనను, విషయములు లేకుండగ స్వయము గనే భాసించుట వలనను, శబ్ద స్పర్శాదులు కలిగియుండుట వలనను వేరైనదని యనవచ్చును.</p>
<p>85) మిశ్రనత్వమావదు - సత్త్వరజస్తమన్పుక్కళ్ మూన్తోడుమ్ కూడి బద్ధచేత నరుడైయ జ్ఞానానన్దజ్ఞుక్కు తిరోధాయకమాయ్, వివరీత జ్ఞానజనకమాయ్, నిత్యమాయ్, ఈశ్వరనుక్కు శ్రీదాపరికరమాయ్, ప్రదేశ భేదత్తాలుమ్ కాలభేదత్తాలుమ్ నదృశమాయుమ్ వినదృశమాయు మిరుక్కుమ్ వికారజ్ఞశ్చై యుజ్జాక్కు కృడవదాయ్, ప్రకృతి అవిద్యై మాయై యొన్నిత పేర్ గళైయుడైత్తా యిరుక్కు మచిద్వి శేషమ్.</p>	<p>85) మిశ్రనత్వమనగా - సత్త్వ - రజ - స్తమన్పులు మూడింటితోను కూడుకున్నదై బద్ధచేతనుల యొక్క జ్ఞానానందములకు తిరోధాయకమై వివరీజ్ఞానజనకమై, నిత్యమై ఈశ్వరునికి శ్రీదాపరికరమై, ప్రదేశ భేదము చేతను కాలభేదముచేతను నదృశమైనట్టియు, వినదృశమైనట్టియు, వికారములను కలిగింప జాలినదై ప్రకృతియనియు - అవిద్యయనియు - మాయ అనియు నామములను కలిగియున్న అచిద్విశేషము.</p>	
<p>86) ప్రకృతి యొన్నితదు - వికారజ్ఞశ్చై ప్పిఱప్పిక్యైయాలే, అవిద్యై యొన్నితదు జ్ఞాన విరోధియగైయాలే, మాయై యొన్నితదు - విచిత్రన్యస్థి యై పుణ్ణుగైయాలే.</p>	<p>86) వికారములను జనింపజేయున దగుటవలన ప్రకృతి యనబడుచున్నది. జ్ఞానవిరోధి యగుటవలన అవిద్య యనబడుచున్నది. విచిత్రమైన సృష్టిని జేయుటవలన మాయ యనబడుచున్నది.</p>	
<p>87) ఇదుతాన్ “పొంగుణమ్ములనుమ్, పొణ్ణియొన్దుమ్, కరుమేన్దిరియ, మైమ్ముదమ్ ఇళ్ళిన్యైరేయ్ పిరకిరుది, మానాజ్ఞార్ మనజ్ఞళ్”</p>	<p>87) ఇది “పొంగైంబులనుం పొణ్ణియొందుం కరుమేందిరియ మైంబూదం ఇంగివ్వుయిరేయ్ పిరకిరుది మానాంగార్ మనంగళ్”</p>	

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

ఎస్థిఅపడియే ఇరువత్తి నాలుతత్వమా
యిరుక్కుమ్.

(పంచతన్మాత్రలు పంచజ్ఞానేంద్రియ
ములు పంచమహాభూతములు
ప్రకృతి, బుద్ధి, అహంకార,
మనస్సులు) అనునటుల ఇరువది
నాలుగు తత్వములుగనుండును.

88) ఇదిలో ప్రథమతత్వమ్ ప్రకృతి.

88) ఇందు మొదటితత్వము ప్రకృతి.

89) ఇదు అవిభక్తతమస్సెన్దుమ్, విభక్త
తమస్సెన్దుమ్, అక్షరమెన్దుమ్ శిల
అవస్థైగళై యుడైత్తా యిరుక్కుమ్.

89) ఇది అవిభక్త తమస్సనియు, విభక్త
తమస్సనియు, అక్షరమనియు కొన్ని
యవస్థలను గలదై యుండును.

90) ఇదిలో నిన్దుమ్ గుణైవైషమ్యత్తాలే
మహదాదివికారజ్ఞో పిఱక్కుమ్.

90) దీనినుండి గుణైవైషమ్యము వలన
మహదాది వికారములు జనించును.

91) గుణజ్ఞాగిఱన సత్వరజస్తమస్సుక్కుళ్.

91) గుణములనగా సత్వ - రజ -
స్తమస్సులు.

92) ఇవై ప్రకృతిక్కు న్వరూపానుబన్ధి
గళాన న్వభావజ్ఞళాయ్ ప్రకృత్య
వస్సైయిల్ అనుదృశాతజ్ఞళాయ్
వికారదశైయిల్ ఉదృశాతజ్ఞళా
యిరుక్కుమ్.

92) ఇవి ప్రకృతికి న్వరూపాను
బంధములైన స్వభావములై, ప్రకృతి
యవస్థయందు అనుదృశాతములై
వికారదశయందు ఉదృశాతములై
యుండును.

93) సత్త్వమ్ జ్ఞానసుఖజ్ఞైయుమ్ ఉభయ
సజ్జత్తైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమ్.

93) సత్త్వము - జ్ఞానమును, సుఖమును
ఈ రెండింటితో నంగమమును
కలిగింప జేయును.

94) రజస్సు రాగత్పష్టా సజ్జజ్జైయుమ్ కర్మ
సజ్జత్తైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమ్.

94) రజస్సు రాగము - తృష్ణ వీనితో
నంగమమును కర్మతో నంగమ
మును కలిగింపజేయును.

95) తమన్సు వివరీతజ్ఞానత్తైయుమ్
అనవధాన తైయుమ్ అలన్యత్తైయుమ్
నిద్రైయైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమ్.

95) తమన్సు - వివరీతజ్ఞానమును,
ప్రమాదమును (వరాకును)
అలన్యమును (అలసత్వమును),
నిద్రను కలిగింప జేయును.

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

96) ఇవై సమష్టానపోదు వికారజ్ఞో సమష్టాను మాయే అస్పష్టజ్ఞానమాయరుక్మమ్, విషమష్టానపోదు వికారజ్ఞో విషమష్టాను మాయే స్పష్టజ్ఞానమాయరుక్మమ్.

97) విషమ వికారజ్ఞానో ప్రథమ వికారమ్ మహాన్.

98) ఇదు సాత్వికమ్, రాజసమ్, తామస మెన్దు త్రివిధమాయే అధ్యవసాయ జనకమా యరుక్మమ్.

99) ఇదిలోనిన్దుమ్ వైకారికమ్, తైజసమ్, భూతాదియెన్దు, త్రివిధమాన అహంకారమ్ పిఱుక్మమ్.

100) అహంకార మభిమాన హేతువాయరుక్మమ్.

101) ఇదిలో వైకారికత్రిలో నిన్దుమ్ శ్రోత్రత్య క్షత్రుర్నిహ్యే ప్రాణజ్ఞానాని జ్ఞానేంద్రియ జ్ఞానేన్దుమ్, వాక్పాణిపాదపాయూపస్థజ్ఞానాని కర్మేంద్రియజ్ఞానేన్దుమ్, మనస్సు మాగిణి పదినో రింద్రియజ్ఞానాని పిఱుక్మమ్.

102) భూతాదియిలో నిన్దుమ్ శబ్దతన్మాత్రై పిఱుక్మమ్. ఇదిలో నిన్దుమ్ ఆకాశ

96) ఈ గుణములు సమముగా నున్నపుడు వికారములు సమములై అస్పష్టములై యుండును. ఇవి విషమములై యున్నపుడు వికారములు విషమములై స్పష్టములై యుండును.

97) విషమ వికారములలో మొదటి వికారము మహత్తత్వము.

98) ఇది సాత్వికము - రాజసము - తామసము అని మూడు విధములై అధ్యవసాయమును జనింప జేయునదై యుండును.

99) దీనినుండి వైకారికము, తైజసము, భూతాది అను మూడువిధములైన అహంకారములు జనించును.

100) అహంకారము అభిమానమునకు హేతువై యుండును.

101) ఇందు వైకారికాహంకారమును శ్రోత్రత్యక్ - చక్షు - ర్నిహ్యే ప్రాణములను జ్ఞానేంద్రియము లైదును, వాక్ - పాణి - పాదపాయు - ఉపస్థములను కర్మేంద్రియము లైదును, మనస్సును మొత్తము పదునొకండు ఇంద్రియములును జనించును.

102) భూతాద్యహంకారమునుండి శబ్దతన్మాత్ర జనించును. దీనినుండి

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

ముమ్ నర్ప తన్మాత్రైయుమ్
పిఱక్కుమ్, ఇదిల్ నిన్దుమ్
వాయువుమ్ రూపతన్మా త్రైయుమ్
పిఱక్కుమ్, ఇదిల్ నిన్దుమ్ తేజస్సుమ్
రస తన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్,
ఇదిల్ నిన్దుమ్ అప్పుమ్
గన్ధతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్ ఇదిల్
నిన్దుమ్ పృథివి పిఱక్కుమ్.

103) స్పర్శ తన్మాత్రై తుడక్కమాన నాలుత
న్మాత్రైగళుమ్, ఆకాశమ్ తుడక్క
మాననాలు భూతజ్గళుక్కుమ్
కార్యమాయ్, వాయు తుడక్కమాన
నాలుభూతజ్గళుక్కు క్కారణమా
యిరుక్కుమెన్దుమ్ శిల్పవర్కళ్.

104) తన్మాత్రజ్గళావన - భూతజ్గళినుడైయ
సూక్ష్మావస్థైకళ్.

105) మత్తైయిరణ్ణహజ్కారముమ్ స్వకార్య
జ్గళై ప్పిఱప్పిక్కుమోదు రాజ
సాహజ్కారమ్ నహకారియా
యిరుక్కుమ్.

106) సాత్వికాహజ్కారమ్ శబ్ద, తన్మాత్రాది
వజ్రకత్తైయుమ్ అడైవే నహకారి
యాయ్ క్కొణ్ణ శ్రోత్రాది జ్ఞానేన్ద్ర
యజ్గళైన్దైయుమ్ నృష్టిక్కుమ్,
తత్పహకృత మాయ్కొణ్ణ వాగాది
కర్మేన్ద్రయజ్గళైన్దైయుమ్ నృష్టిక్కుమ్,
జవత్తైయై యత్తానే మనస్సై

ఆకాశమున్ను, నర్ప తన్మాత్ర
యున్ను జనించును. దీనినుండి
వాయువున్ను, రూపతన్మాత్రయున్ను
జనించును. దీనినుండి తేజస్సున్ను,
రస తన్మాత్రయున్ను జనించును.
దీని నుండి జలమున్ను గంధ
తన్మాత్రయున్ను జనించును. దీని
నుండి పృథివి జనించును.

103) స్పర్శతన్మాత్ర మొదలుగా గల
నాలుగు తన్మాత్రలును, ఆకాశము
మొదలుగాగల నాలుగు
భూతములకు కార్యస్వరూపములై,
వాయువు మొదలుగాగల నాలుగు
భూతములకు కారణములై
యుండుననియు తెలుపుదురు.

104) తన్మాత్రలనగా భూతముల యొక్క
సూక్ష్మావస్థలు.

105) మిగిలిన రెండు అహంకారములును
తమ కార్యములను కలిగించునపుడు
రాజసాహంకారము వానికి
సహకారియై యుండును.

106) సాత్వికాహంకారము శబ్ద, తన్మాత్రాది
పంచకమును క్రమముగా సహకారిగ
తీసుకొని శ్రోత్రాది జ్ఞానేన్ద్రయముల
నైదింటిని నృజించును. వానిని
సహకారులుగ దీసికొని వాగాది
కర్మేన్ద్రయముల నైదింటిని
నృజించును. వీనియొక్క సహకార

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

సృష్టిక్కు మెన్సు శొల్లువర్ గళ్.

మేమియు లేకుండగ స్వయముగనే మననస్సును సృజించును అని చెప్పుదురు.

107) శిలర్ ఇన్ద్రయజ్ఞళితే శిలవత్తై భూత కార్య మెన్సార్ గళ్.

107) కొందరు ఇంద్రియములలో కొన్నింటిని భూతకార్యములనిరి.

108) అదుశాస్త్ర విరుద్ధమ్.

108) అది శాస్త్ర విరుద్ధము.

109) భూతజ్ఞళ్ అప్యాయకజ్ఞళితనై.

109) భూతములు అప్యాయకములు మాత్రమే.

110) ఇవై కూడినాలల్లదు కార్యకరమల్లామై యాలే, మజ్జైయుమ్ మణలైయుమ్ నీరైయుమ్ శేరత్తు, ఒరుద్రవ్య మాక్కి చ్చువరిదు వారైపోలే ఈశ్వరన్ ఇవత్తై యెల్లామ్ తన్నిలేశేరత్తు ఓరణ్ణమాక్కి అదుక్కుళ్ళే చతుర్ముఖనై సృష్టిత్ర రుళుమ్.

110) ఇవి కూడిననేతప్ప, కార్యకారి గాకుండుట వలన, మట్టిని, యినుకను, నీటిని చేర్చి ఒక ముద్దగ జేసి, గోడను బెట్టువారి వలెనే ఈశ్వరుడు వీటిని న్నిటిని తన యందుజేర్చి ఒక అండముగ జేసి అందు చతుర్ముఖుని సృజించి కటాక్షించును.

111) అణ్ణతైయుమ్ అణ్ణకారణజ్ఞళైయుమ్ తానే యుణ్ణాక్కుమ్, అణ్ణత్తు క్కుళ్ళట్ట వస్తుక్కుళై చేతనర్ క్కు అన్తర్యామి యాయ్ నిన్దు ఉణ్ణాక్కుమ్.

111) అండమును, అండమునకు కారణములైన వానిని తానే సృజించును. అండము లోపల గల నస్తువులను చేతనులకు అంతర్యామియై యుండి సృజించును.

112) అణ్ణజ్ఞళ్ తాన్ అనేకజ్ఞళాయ్, పదినాలు లోకజ్ఞళోడేకూడి ఒన్దుక్కిన్దు పదిత్తు మడజ్ఞాన ఏళావరణజ్ఞళాలుమ్ శూత్రిప్పట్టు, ఈశ్వరనుక్కు క్రీడాకన్దు కస్థానీయజ్ఞళాయ్, జలబుద్ధుడమౌలే ఏకకాలత్రిలే సృష్టజ్ఞళా యిరుక్కుమ్.

112) అండములు అనేకములై, పదు నాలుగు లోకములతోకూడి ఒకదాని కంటె మరొకటి పడేసిరెట్లు చొప్పున విస్తారమైన ఏడు ఆవరణములచే చుట్టపెట్టబడి, ఈశ్వరునికి ఆట బంతి వంటివై, నీటిబుడగలవలె

ద్రావిడము

ఆచిత్రకరణము

అంధ్రము

113) భూతజ్ఞులలో ఆకాశమే అవకాశహేతు, వాయు వహనాదిహేతు, తేజస్సు వచనాది హేతు, జలమే సేచన విజ్ఞీకరణాది హేతు, పృథివి ధారణాదిహేతు వెస్పర్గిగళ్.

114) శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియజ్ఞులతో ఐన్దుక్కుమ్ అడైవే శబ్దాదిగళ్ ఐన్దైయుమ్ గ్రహితై తొత్తైల్. వాగాదికర్మేన్ద్రియజ్ఞులైనై క్కుమ్ విసర్గ శిల్పగత్తుక్కిగళ్ తొత్తైల్, మనస్సు ఇన్దై యిత్రనైక్కుమ్ పాదు.

115) ఆకాశాది భూతజ్ఞులకు అడైవే శబ్దాదిగళ్, గుణజ్ఞుల యిరుక్కుమ్.

116) గుణవినిమయమే పశ్చీకరణత్తై.

117) ఆకాశమే కలుత్తుత్తైత్తుగిణదు మత్తై.

118) మున్దుత్తై తన్మాత్తైగళ్డే కూడిక్కిణ్దు ఉత్తరేత్తర తన్మాత్తైగళ్ స్వవిశేషజ్ఞులై ప్పిణప్పిక్కియాలే గుణాధిక్యముణ్ణయి తైన్దుమ్ శొల్లువర్కళ్.

ఏకకాలమున నృజింపబడినవై యుండును.

113) భూతములలో ఆకాశము అవకాశమును కలిగించుటకు హేతువైనది, వాయువు వహించుటకు హేతువైనది, తేజస్సు వచనాదులకు హేతువైనది జలము తడుపుటకును, ముద్దగజేయుట మున్నగు వాటికిని హేతువైనది. పృథివి ధారణాదులకు హేతువైనది యని యందురు.

114) శ్రోత్రాది జ్ఞానేంద్రియము లైదింటికిని క్రమముగా శబ్దాదుల నైదింటిని గ్రహించుట స్వభావము. వాగాది కర్మేంద్రియము లైదింటికిని విడుచుట, శిల్పము, గమనము, భాషించుట అనునవి కృత్యములు, మనస్సు వీనికన్నింటికిని పాదువైనదై యుండును.

115) ఆకాశాది భూతములకు క్రమముగా శబ్దాదులు గుణములై యుండును.

116) గుణములయొక్క సాంకర్యము పంచీకరణముచే కలుగును.

117) ఆకాశము నీలముగా కనుపించుటయు పంచీకరణము వలననే.

118) ముందరనున్నట్టి తన్మాత్రలతో కూడుకొని ఉత్తరేత్తర తన్మాత్రలు తమ తమ విశేషములను జనింపజేయుట వలన గుణాధిక్యము కలుగుచున్నదనియు చెప్పుదురు.

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

అంధము

119) సత్వశూన్యమావదు కాలమ్.

119) సత్వశూన్యమనగా కాలము.

120) ఇదు ప్రకృతి ప్రాకృతజ్ఞశినుడైయు
పరిణామజ్ఞశుక్కు హేతువాయ్,
కలాకాష్టాది రూపేణ పరిణమిక్కుక్కు
డవదాయ్, నిత్యమాయ్,
ఈశ్వరనుక్కు క్రీడాపరికరమాయ్,
శరీరభూతమా యిరుక్కుమ్.

120) ఇది ప్రకృతి యొక్కయు ప్రాకృత
ముల యొక్కయు పరిణామము
లకు కారణమైనదై, కలా కాష్టా
ఇత్యాది రూపేణ పరిణమించు నదై,
నిత్యమైనదై, ఈశ్వరునికి క్రీడా
పరికరమై, శరీరభూతమునై
యుండును.

121) మత్తైయిరణ్ణ చిత్తుమ్ ఈశ్వరనుక్కుమ్
అత్తావుక్కుమ్ భోగ్య భోగోపకరణ
భోగ స్థానజ్ఞా యిరుక్కుమ్.

121) మిగిలిన రెండు అచిత్తులును
ఈశ్వరునికిని అత్తుకును భోగ్యము,
భోగోపకరణము, భోగస్థానమునై
యుండును.

122) భోగ్యజ్ఞాగిఱన విషయజ్ఞో, భోగోప
కరణజ్ఞాగిఱన - చక్తురాదికరణజ్ఞో,
భోగస్థానజ్ఞాగిఱన - చతుర్దశ
భువనముమ్ సమస్తదేహముమ్.

122) భోగ్యములనగా విషయములు,
భోగోపకరణము లనగా చక్తురాది
ఇంద్రియములు, భోగస్థానము
లనగా చతుర్దశ భువనములును,
సమస్తదేహములున్ను.

123) ఇదిల్ ముఱ్ఱుట్టవచిత్తుక్కు కీకైల్లై
యుఱ్ఱాయ్, శుత్తుమ్ మేలుమెల్లై
యిన్ఱిక్కే యిరుక్కుమ్, నడువిల
చిత్తుక్కు శుత్తుమ్ కీమెల్లైయిన్ఱిక్కే
మేలెల్లైయఱ్ఱాయ్ యిరుక్కుమ్,
కాలమెఱ్ఱుమ్మెక్కు వుణ్ణ యిరుక్కుమ్.

123) ఇందు మొదటి అచిత్తగు
శుద్ధసత్త్వమునకు క్రింది హద్దుం
డును. చుట్టును, పైనను హద్దు
లేకుండును. మధ్యాచిత్తగు
మిశ్రసత్త్వమునకు చుట్టును క్రిందను
హద్దుండదు. మీద హద్దుండును,
కాలము అంతటను ఒకేరీతిగ
నుండును.

124) కాలన్తాన్ పరమపదత్తిల్ నిత్యమ్,
ఇఱ్ఱు అనిత్యమెన్ఱుమ్ శొల్లువర్గళ్.

124) కాలము పరమపదమున నిత్యము,
ఇచ్చట అనిత్యము అనియు
చెప్పెదరు.

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

ఆంధ్రము

125) శిలర్ కాలత్తై యిల్లై యెన్నార్గళ్.

126) ప్రత్యక్షత్రాలు మాగమత్రాలుమ్ సిద్ధిక్కై
యాలే అదు శిల్లవొణ్ణాదు.127) పలరుమ్ దిక్కెన్దు తనియే ఒరు ద్రవ్య
ముణ్ణెన్నార్గళ్.128) పలహేతుక్కళాలుమ్ అకాశాదిగళిలే
అన్తర్భూతమాగైయాలే అదువుమ్
శేరాదు.129) శిలర్ అవరణాభావమ్ అకాశమెన్నార్
గళ్.130) భావరూపేణ తేత్తుగైయాలే అదువుమ్
శేరాదు.131) వేతేశిలర్ ఇదుతన్నై నిత్యమ్, నిరవ
యవమ్, విభు, అప్రత్యక్ష మెన్నార్గళ్.132) భూతాదియిలే పితృక్కైయాలుమ్,
అహఙ్కారాదిగళి లిల్లామైయాలుమ్,
కణ్ణుక్కు విషయమాగైయాలుమ్
అనైనాలుమ్ శేరాదు.133) త్వగిన్దియత్తాలేతేత్తుగైయాలే వాయు
అప్రత్యక్షమెన్ది అదువుమ్ శేరాదు.125) కొందరు కాలమనునదియే
లేదందురు.126) ప్రత్యక్ష ప్రమాణము వలనను,
ఆగమ ప్రమాణము వలనను
కాలము సిద్ధించు చుండుట వలన
అటుల చెప్పగూడదు.127) కొందరు దిక్కు అని ప్రత్యేకము ఒక
ద్రవ్యము గలదందురు.128) అనేక హేతువుల వలన అకాశాదుల
యందు అంతర్భూత మగుట వలన
అటులనగూడదు.129) కొందరు అవరణాభావమే అకాశ
మనిరి.130) భావరూపముగ కనుపించు
చుండుట అటులనన జెల్లదు.131) మరికొందరు దీనిని నిత్యము,
నిరవయవము, విభువు,
అప్రత్యక్షము యనిరి.132) భూతాదియందు జనించుట
వలనను, అహంకారాదులయందు
లే కుండుట వలనను, కంటికి
కనుపించుచున్న దగుటవలనను
పైన తెలిపిన నాలుగు విశేషణములు
దీనికి తగవు.133) త్వగిన్దియము వలన గ్రహించబడు
చున్నదగుట వలన వాయువు
అప్రత్యక్షమైనదని యనుటయు
తగదు.

ద్రావిడము

అచిత్రకరణము

అంధము

134) తేజస్సు భౌమాదిభేదత్వాలే బహు విధమ్.

135) అదిల్ ఆదిత్యాది తేజస్సు స్థిరమ్, దీపాది తేజస్సు అస్థిరమ్

136) తేజస్సుక్కు నిఱమ్ శివపు, స్పర్శ మౌఘ్యమ్.

137) జలత్తుక్కు నిఱమ్ వెళుపు, స్పర్శ మౌఘ్యమ్, రసమ్ మాధుర్యమ్.

138) భూమిక్కు నిఱముమ్, రసముమ్ బహు విధమ్.

139) స్పర్శమ్ ఇదుక్కుమ్, వాయువుక్కు మనుష్టాశీతమ్.

140) ఇవృద్ధి అచిత్తు మూఱుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్.

అచిత్రకరణమ్ ముత్రిత్తు
పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణమ్
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

134) తేజస్సు - భౌమము, ఇత్యాది భేదములచే అనేక విధములై యుండును.

135) అందు సూర్యుడు మున్నగువారి తేజస్సు స్థిరమైనది. దీపాదుల యొక్క తేజస్సు అస్థిరమైనది.

136) తేజస్సు యొక్క రంగు ఎఱుపు, స్పర్శము ఔష్ణ్యము.

137) జలము యొక్క రంగు తెలుపు, స్పర్శము శైత్యము, రసము మాధుర్యము.

138) భూమి యొక్క రంగు, రసము అనేక విధములై యుండును.

139) స్పర్శము దీనికిని వాయువునకును అనుష్టాశీతము.

140) ఈ విధముగ అచిత్తు మూడు విధములుగ నుండును.

అచిత్రకరణము ముగిసినది
పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణము

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

141) ఈశ్వరన్ అఖిల హేయప్రత్యనీ కానన్త జ్ఞానానన్తక స్వరూపనాయ్, జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణగణ భూషితనాయ్, నకల జగత్సృష్టితి సంహరకర్తనాయ్, 'ఆర్త జిజ్ఞాసురర్థాద్జ్ఞానీ' ఎన్తి ఆ చతుర్విధ పురుషర్ గళుక్కు మాశ్రయజీయ నాయ్, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య చతుర్విధ ఫలప్రదనాయ్, విలక్షణ విగ్రహ యుక్తనాయ్, లక్ష్మీ భూమి నీశానాయకనా యిరుక్కుమ్.

142) అఖిల హేయప్రత్యనీకనాగై యావదు తమస్సుక్కు తేజస్సుపోలేయుమ్, సర్పత్తుక్కు గరుడనై పోలేయుమ్ వికారాది దోషజ్ఞుక్కు ప్రతిభట నాయరుక్కై.

143) అనన్తనాగై యావదు-నిత్యనాయ్, చేతనా చేతనజ్ఞుక్కు వ్యాపకనాయ్, అన్తర్యామియా యిరుక్కై.

144) అన్తర్యామియానాల్ దోషజ్ఞుల్ వారాద్ వెన్నిల్.

145) శరీరగతజ్ఞాన బాల్యాదిగళ్ జీవాత్మా పుక్కు వారాదాపోలే త్రివిధ చేతనా చేతన దోషముమీశ్వరునుక్కు వారాదు.

141) ఈశ్వరుడు అఖిలహేయప్రత్యనీకానంత జ్ఞానానందైక స్వరూపుడై, జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణగణభూషితుడై, నకల జగత్సృష్టితి సంహరకర్తయై, "ఆర్తజిజ్ఞాసురర్థాద్జ్ఞానీ" అను నాలుగు విధములైన పురుషులకును ఆశ్రయింప తగినవాడై, ధర్మము - అర్థము - కామము - మోక్షము అనునట్టి నాలుగు విధములైన ఫలముల ననుగ్రహించువాడై, విలక్షణ విగ్రహాయుక్తుడై, లక్ష్మీ- భూమి - నీశానాయకుడై యుండును.

142) అఖిలహేయప్రత్యనీకుడై యుండుట యనగ - చీకటికి తేజస్సు వలెను సర్పమునకు గరుడుడు వలెను వికారాది దోషములకు ప్రతిభటుడై యుండుట.

143) అనంతుడై యుండుట యనగ - నిత్యుడై, చేతనా చేతనములకు వ్యాపకుడై, అంతర్యామియై యుండుట.

144) అంతర్యామియైనచో దోషము లంటవా యనినచో.

145) శరీరగతములైన బాల్యాద్యవస్థలు జీవాత్మకు సంబంధించనటులనే త్రివిధములైన చేతనాచేతన దోషములును ఈశ్వరునకు అంటవు.

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

146) జ్ఞానాననైక స్వరూపనాగై యావదు
అనన్త రూప జ్ఞాననాయరుక్మై.

147) అదావదు - కట్టడజ్ఞ వనుకూల
మాయ్, ప్రకాశముమాయరుక్మై.

148) ఇవనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణ గుణ
జ్ఞో నిత్యజ్ఞళాయ్, నిస్సీమజ్ఞళాయ్,
నిస్సజ్ఞజ్ఞళాయ్, నిరూపాధికజ్ఞళాయ్,
నిర్దోషజ్ఞళాయ్, సమానాధిక రహితజ్ఞళా
యరుక్మమ్.

149) ఇవత్తిల్ వాత్సల్యాదిగళుక్కు విషయ
మను కూలర్, శౌర్యాదిగళుక్కు
విషయమ్ ప్రతికూలర్, ఇవత్తుక్కు
క్కారణమాన జ్ఞానశక్త్యాదిగళుక్కు
ల్లారుమ్ విషయమ్.

150) జ్ఞానమజ్జర్క్కు, శక్తి అశక్తర్క్కు, క్షమై
సావరాధర్క్కు, కృపై దుఃఖిగళుక్కు,
వాత్సల్యమ్ నదోషర్క్కు, శీలమ్
మన్దర్క్కు, అర్థవమ్ కుటిలర్క్కు,
సాహర్దమ్ దుష్ట హృదయర్క్కు,
మార్దవమ్ విశ్లేషభీరుక్కుళుక్కు,
సౌలభ్యమ్ కాణవాశైష్ట్యవర్ కళుక్కు,
ఇవ్వుడి యెజ్జుమ్ కణ్ణుకోళ్ళదు.

146) జ్ఞానానందైక స్వరూపుడగుట యనగ
అనందరూప జ్ఞానుడై యుండుట.

147) అనగా నంపూర్ణముగ అన్నియు
అను కూలములై ప్రకాశములై
యుండుట.

148) వీనియొక్క జ్ఞాన - శక్త్యాది కల్యాణ
గుణములు నిత్యములై, హద్దులేనివై,
అసంఖ్యేయములై, నిరుపాధికములై,
నిర్దోషములై, తమతో సమానమైనవి
గాని, తమ కంటే మించినవిగాని
లేనివై యుండును.

149) ఇందు వాత్సల్యాదులకు విషయ
భూతులు అనుకూలురు. శౌర్యాదు
లకు విషయభూతులు ప్రతి
కూలురు, ఈ గుణములకు కారణ
ములైన జ్ఞానశక్త్యాదులకు అందరును
విషయభూతులే.

150) జ్ఞానము అజ్ఞానులకును, శక్తి
అశక్తులకును, క్షమ అపరాధుల
కును, కృప దుఃఖితులకును,
వాత్సల్యము దోషులకును, శీలము
మందులకును, అర్థవము కుటిలుల
కును, సాహర్దము దుష్టహృదయుల
కును, మార్దవము విశ్లేషముచే
భయపడువారలకును, సౌలభ్యము
దర్పించనాశవడు వారలకును
విషయమగును. ఈ విధముగ అన్ని
విషయములను జూచుకొనవలసి
నది.

వ్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

151) ఇప్పుడి ఈశ్వరన్ కళ్యాణ గుణభజ్జోడే కూడి యిరుక్చై యాలే, పిఱిరనేపు కణ్ణాలే ఐయో! పెన్దిరణ్ణి, అవర్గళుక్కె ప్పొదు మొక్కనన్మయైచ్చిన్దిత్తు, తనక్కే యాయిరుత్తల్, తన క్కుమ్ పిఱిరక్కుమ్ పొదువాయిరుత్తల్ శెయ్యాడే, నిలా తేన్దల్, చన్దనమ్, తణ్ణిరపోలే పిఱిరక్కేయాయ్, తన్నె యాశ్రయిత్తవర్కళ్ పక్కల్ జన్మజ్ఞాన పుత్రభజ్జాలుణ్ణాన నికర్షమ్ పారాడే, తాఱ్ఱళుమ్ పిఱిరుమ్ తజ్జమల్లాదపోతు తాన్ తజ్జమాయ్, సాపిపినిపుత్రనై యుమ్ వైదికన్ పుత్రర్కళైయుమ్ మీట్టుక్కొణ్ణు వన్దాప్పోలే ఆరియన శెయ్దుమ్, అవర్ కళపేక్షితభజ్జళై త్తలైక్కట్టియుమ్, అవరకళుక్కు ధ్రువ వదవ్చొలే, వణ్ణిల్లాదవత్తై యముణ్ణాక్కియుమ్, తన్దామ్ స్యమ్ తాన్దామ్ వినియోగమ్ కొణ్ణాప్పోలే యిరుక్కు, తన్నెయుమ్ తన్నుడై వైయైయుమ్ వత్తిణ్ణి అవర్కళ్ కార్యమ్ తలైక్కట్టినాల్ తాన్ కృత కృత్యనాయ్, తాన్శెయ్ద నన్నై కళానై యుమ్ నినైయాడే అవర్కళ్ శెయ్ద నుకృతలవత్తైయే నినైత్తు అనాది కాలమ్ వానితభజ్జాన రనభజ్జళై మఱిక్కుమ్బుడి యెల్లాదశైయిలుమ్ ఇనియనాయ్, భార్యాపుత్రర్కళ్ కుత్తభజ్జళై క్కాణ్ణాకట్టిట్టిరుక్కుమ్

151) ఈ విధముగా ఈశ్వరుడు కల్యాణ గుణములతో కూడుకొని యుండుటచే, ఇతరుల బాధలను జూచినచో ఆయ్యో అని కనికరించి వారలకు ఎల్లప్పుడు ఒకేవిధముగ మంచి నేనంకల్పించి, కేవలము స్వార్థపరుడై గాని లేక స్వార్థము - పరార్థము రెండింటిని పొదుపుగా కలిగి యుండుటగాని లేకుండగ వెన్నెల - మలయ మూతమ్ - చందనము - చల్లని జలము వీనివలె కేవలము ఇతరుల కొరకే అయి, తనను ఆశ్రయించిన వారలపట్ల జన్మచే గాని, జ్ఞానముచేగాని, ప్రవర్తనచేగాని, కలుగు నీచత్వమును జూడక, తమంతట తాముగాని, లేక యితరులుగాని, రక్షించజాలనట్టి స్థితిలో తాను రక్షకుడై సాందీపుని పుత్రుని, వైదికుని పుత్రుని బ్రతికించి తెచ్చినటుల దుర్లభములైన కృత్యములనుజేసి, భక్తుల యపేక్షితముల నెరవేర్చుచు, వారలకు ధ్రువపదము వంటి యిదివరలో లేనివాటిని నూతనముగ ఇచ్చియు, తమ తమ సొత్తులను, తాము వినియోగించు కొనునటుల తనను, తన శరీరమును వారలకై వినియోగించి వారల పని నెరవేరినచో తాను కృతకృత్యుడగుచు, తాను జేసిన మంచివాని

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

అంధ్రము

పురుషనైప్రోలే అవర్కళో కుత్తజ్జళై
త్తిరువుళ్ళత్తాల్ నినైయాదే, కుత్తజ్జళై
పెరియపిరాట్టియార్ కాట్టినాలుమ్
అవళోడే మఱుతలైత్తు త్తిజ్జీయనాయ్
నిన్నరక్షీత్తు, కామినియడై యు
అళుక్కుగక్కుమ్ కాముకనైప్రోలే
అవర్కళో దోషజ్జళై భోగ్యమాగక్కిణ్ణు,
అవర్గళో పక్కల్ కరణ త్రయత్తాలుమ్
శెవ్వియనాయ్, పిరిన్దాల్, అవర్కళో
వ్యసనమ్ కుళప్పడి యెన్నుమ్మడి
తానీడుపట్టు అవర్కళుక్కు ప్పాళ్ళకత్త
నైత్తాత్రివిట్టు, అవర్కళుక్కు క్కట్టవు
మడిక్కవు మామ్మడి యెళియనాయ్,
అస్థిన్తకన్తుక్కుత్తాయి రక్కి మున్నజైక్క
నైయుమ్ పుల్లిడవన్తవర్కళైయుమ్
కొమ్మిలుమ్ కుళమ్మిలు మేర్కు
మాపోలే, పెరియపిరాట్టియారైయుమ్
సూరికళైయుమ్ విట్టున్నేహిత్తుక్కిణ్ణు
పోరుమ్.

నొక్క దానిని కూడ స్మరించకుండగ,
వారలు జేసిన సుకృత లవములనే
స్మరించుచు అనాదికాలము నుండి
యున్నట్టి రసములను మరచునటుల
అన్ని స్థితులలోను భోగ్యభూతుడై,
భార్యాపుత్రులు చేసిన దోషములను
జూచియు జూడనటుల ప్రవర్తించు
పురుషుడు వలెనే, వారల దోషము
లను మనసా కూడ తలంచకుండగ
లక్ష్మీదేవి ఆ దోషములను జూపినను
ఆమెతో ఎదురువాదించి, దృఢ
చిత్తుడై యుండి రక్షించుచు,
ప్రియురాలి యొక్క మాలిన్యము
నకు ఆనందించు కాముకుడు వలె
భక్తుల దోషములను భోగ్యముగ
స్వీకరించి, వారలపట్ల మనోవాక్యాయ
కర్మల ఋజువర్తనుడై, విశ్లేషించినచో
వారలనుభవించు దుఃఖము
గోష్పాదము వలె చిన్నదిగ తోచు
నటుల తాను ప్రేమించి వారల
కనువగు నటుల తనను సులభు
డుగ మార్చుకొని వారలకు కట్టుట
కును కొట్టుటకు కూడ సులభుడై,
ఆనాడు ఈనిన దూడకు దాని తల్లి
ప్రేమతో అంతకు ముందు కనిన
దూడను - గడ్డిని వేయ వచ్చిన
వారలను కొమ్ములతో కుమ్మియు,
డెక్కలతో తన్ని త్రొక్కియు బాధించు
నటువలెనే, లక్ష్మీదేవినిన్ని,

వ్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

అంధము

152) ఇవనే నకలజగత్తుక్కుమ్ కారణ భూతన్.

153) శిలర్ పరమాణువై కారణమెన్నార్ కళ్.

154) పరమాణువిల్ ప్రమాణమిల్లా మైయా లుమ్ శ్రుతివిరోధత్తాలుమ్ అదు శేరాదు.

155) కాపిలర్ ప్రధానమ్ కారణమెన్నార్ కళ్.

156) ప్రధానమ్ అచేతనమాగైయాలమ్, ఈశ్వర నధిష్టియాదపోదు పరిణమిక్కు మాట్లామైయాలమ్, సృష్టినంహర వ్యవస్థై కూడామైయాలమ్ అదువుమ్ శేరాదు.

157) చేతననుమ్ కారణమాగమాట్లాన్.

158) కర్మపరతత్తనుమాయ్, దుఃఖియుమాయిరుక్కైయాలే.

159) ఆగైయాల్, ఈశ్వరనే జగత్తుక్కుమ్ కారణమ్.

160) ఇవన్ కారణమాగిఅదు-అవిద్యా కర్మ పరనియోగాదిగళా లన్నిక్కే స్వేచ్చై యాలే.

నిత్యసూరులనున్ను విడిచి, ఇట్టి భక్తునితో స్నేహము గలవాడై యుండును.

152) ఈయనయే సమస్త జగత్తునకును కారణభూతుడు.

153) కొందరు పరమాణువును జగత్కారణ మనిరి.

154) పరమాణువు కారణమనుటలో ప్రమాణమేదియు లే కుండుట వలనను, శ్రుతి విరోధము వలనను అటులన వీలులేదు.

155) కాపిలులు ప్రకృతి కారణ మనిరి.

156) ప్రకృతి యచేతనమైన దగుట వలనను, ఈశ్వరుడు అధిష్టించి యుండనిచో పరిణమించ జాలనిది యగుట వలనను, సృష్టి సంహార వ్యవస్థ కుదరనందు వలనను, అదియు కుదరదు.

157) చేతనుడు కూడ కారణము కాజాలడు.

158) కర్మకు పరతంత్రుడై దుఃఖియునై యుండుట వలన

159) కాన ఈశ్వరుడు మాత్రమే జగత్తునకు కారణభూతుడు.

160) ఈయన అవిద్య - కర్మ ఇత్యాది ఇతరముల వలన గాక తన యిచ్చా మాత్రము వలననే కారణుడగు చున్నాడు.

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

161) స్యసజ్జలృత్తాలే శెయ్యగైయాలే ఇదు తాన్ వరుత్త మత్తిరుక్కుమ్.

162) ఇదుక్కు ప్రయోజనమ్ కేవలలీలై.

163) ఆనాల్, సంహారత్తిల్ లీలైకులైయాద్ వెన్నిల్.

164) సంహారన్దానుమ్ లీలైయాగైయాలే కులైయాదు.

165) ఇవన్, తానే-జగత్తాయ్ పరిణమిక్కి యాలే, ఉపాదానముమా యిరుక్కుమ్.

166) ఆనాల్, నిర్వికారనెన్నుమ్మడి యెన్నెన్నిల్.

167) స్వరూపత్తుక్కు వికారమిల్లామైయాలే.

168) ఆనాల్, పరిణామమున్దామ్మడి యెన్నెన్నిల్.

169) విశిష్టవిశేషణసద్వారకమాగ.

170) ఒరుశిలన్దిక్కున్దాన స్వభావమ్ సర్వశక్తి క్కుక్కుడాదొల్లై యాదిరే.

171) ఈశ్వరన్ నృష్టిక్కియావదు అచిత్తై ప్పరిణమిప్పిక్కియుమ్ చేతననుక్కు.

161) తన సంకల్ప మాత్రమున చేయుట వలననే కార్యము ఎట్టి కష్టము కానిదై యుండును.

162) ఇందులకు ప్రయోజనము కేవలము లీల.

163) అయినచో సంహారమున లీలకు భంగము వాటిల్లదాయనగ -

164) సంహారము కూడ లీలయగుటచే లీలకు భంగమేమియులేదు.

165) ఈయన జగత్స్వరూపుడై పరిణమించుట వలన ఉపాదాన కారణుడు కూడ నగుచున్నాడు.

166) అయినచో నిర్వికారుడనుట ఎటుల అనినచో -

167) న్వరూపమునకు వికారము లేకుండుట వలన

168) అయినచో పరిణామ మెటుల కలుగుచున్నదనినచో

169) అవృథక్ నిర్ధములై యుండు చిదచిత్తుల యొక్క సూక్ష్మస్థూలా వస్థల ద్వారా.

170) ఒక సాలెపురుగునకు గల స్వభావము సర్వశక్తిమంతునకు అసంభవము కాదు గద.

171) ఈశ్వరుడు నృష్టించుట యనగ అచిత్తును పరిణమింప జేయుట

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

శరీరేంద్రియభక్తైక్యోదుత్తు జ్ఞానవికాసత్తై
పుష్పగైయుమ్.

172) స్థితిప్రీత్యైయావదు - సృష్టమానవస్తు
కృత్తే పయిరుక్కు నీర్నిలై పోలే
అనుకూలమాగ ప్రవేశిత్తు నిన్ను
సర్వరక్తైక్యైయుమ్ పణ్ణగై.

173) సంహరిత్యైయావదు - అవినీతనాన
పుత్రనై, పితాపిలక్లిష్టు వైక్కుమాప్పోలే,
విషయాన్తరభక్తిలే కైవళరుకిఱ
కరణజ్ఞై క్కులైత్తిట్టు వైక్కై.

174) ఇమ్మాన్యుమ్ తనిత్తనియే నాలు ప్రకార
మాయిరుక్కుమ్.

175) సృష్టియిల్ బ్రహ్మపుక్కుమ్, ప్రజాపతి
కళుక్కుమ్, కాలత్తుక్కుమ్, నకల
జన్తుక్కుళుక్కుమ్ అన్తర్యామియాయ్
రజోగుణత్వేదేకాడి సృష్టిక్కుమ్.

176) స్థితియిల్ విష్వాదిరూపేణ అవత
రిత్తు, మన్వాదిముఖేన శాస్త్రజ్ఞై
ప్రవర్తిప్రిత్తు, నల్యశ్రీకాట్టి, కాలత్తు
క్కుమ్ నకల భూతజ్ఞుక్కు మన్తర్యా

యును, చేతనునకు శరీరేంద్రియ
ములనిచ్చి జ్ఞానవికాసమును
కలిగింపజేయుటయును.

172) స్థితిని జేయుట యనగ - సృజింప
బడిన వస్తువులలో, పయిరునకు
పెట్టు నీరువలె, అనుకూలముగ
ప్రవేశించియుండి అన్ని విధములైన
రక్షణలను జేయుట.

173) సంహారమును జేయుటయనగ -
అవినీతుడైన పుత్రుని, తండ్రి
సంకెళ్ళును వైచియుంచునటులనే,
విషయాంతరముల యందు
ప్రవర్తించుచుండు ఇంద్రియము
లను వృత్తి రహితములుగ జేసి
యుంచుట.

174) ఈ మూడు కృత్యములు ప్రత్యేక
ప్రత్యేకముగ నాలుగేసి విధములుగ
నుండును.

175) సృష్టియందు బ్రహ్మకును,
ప్రజాపతులకును, కాలమునకును,
నకల జంతువులకును అంతర్యా
మియై రజోగుణముతో కూడుకొని
సృజించును.

176) స్థితియందు విష్ణురూపమున
అవతరించి, మన్వాదుల ద్వారా
శాస్త్రములను ప్రవర్తింపజేసి, మంచి
మార్గమును జూపించి, కాలమున
కును, నకల భూతములకును

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

అంధ్రము

మియాయ్, నత్య గుణత్తడే కూడి
స్థితిప్పిక్కుమ్.

177) సంహారత్తిల్ రుద్రనుక్కుమ్, అగ్న్యస్త
కాదిగళుక్కుమ్, కాలత్తుక్కుమ్, సకల
భూతజ్ఞుక్కుమ్ మస్తర్యామియాయ్
తమోగుణత్తడే కూడి సంహరిక్కుమ్.

178) శిలరై సుఖిగళాగవుమ్ శిలరై దుఃఖి
గళాగవుమ్ సృష్టిత్తల్ ఈశ్వరనుక్కు
వైషమ్యై నైర్వణ్యజ్ఞో వారాదోవెన్నిర్.

179) కర్మమడియాగ చెయ్యేగైయాలమ్
మణ్ణిన్ద్ర ప్రజైయై నాక్కిలే కుఠియిట్టు
అజ్ఞావృణ్ణుమ్ మాతానైప్పోలే హిత
పరనాయ్ చెయ్యేగైయాలమ్ వారాదు.

180) ఇవన్దాన్ “మున్నీర్ జాలమ్వడైత్త
వెమ్ముగిల్ వణ్ణన్” ఎన్నిఅవడియే
సవిగ్రహనాయ్క్కొణ్ణు సృష్ట్యాది గళైప్ప
ణ్ణుమ్.

181) విగ్రహన్దాన్ స్వరూపగుణజ్ఞులిలం
కార్దీల్ అత్యవ్తాభిమతమాయ్, స్వాను
రూపమాయ్, నిత్యమాయ్, ఏక
రూపమాయ్, శుద్ధసత్వాత్మకమాయ్,
చేతన దేహమోలే జ్ఞానమయమాన
స్వరూపత్తై మత్తైక్కై యన్దిక్కై
మాణిక్యప్పొప్పిలే పొన్నైయిట్టుత్తాత్తొ

అంతర్యామియై సత్త్వగుణముతో
కూడుకొని రక్షించును.

177) సంహారమునందు రుద్రునికిని, అగ్ని
యముడు మున్నగు వారలకును,
కాలమునకును, సకల భూతముల
కును, అంతర్యామియై తమో
గుణములతో కూడుకొని సంహరిం
చును.

178) కొంతమందిని సౌఖ్యవంతులుగను,
కొంతమందిని దుఃఖవంతులుగను,
సృజించినచో ఈశ్వరునికి వైషమ్య
నైర్వణ్యములు రావాయనినచో.

179) కర్మననుసరించి జేయుటవలనను,
మన్ను తిన్న పిల్లవానిని నాలుకపై
చురకవేసి భయపెట్టు తల్లివలెనే
హితపరుడై జేయుట వలనను రావు.

180) ఈయన “మున్నీర్ జాలంవడైత్త
వెమ్ముగిల్ వణ్ణన్” అను పాశురము
నందు తెలిపినటుల, విగ్రహ
యుక్తుడై సృష్ట్యాదులను జేయును.

181) విగ్రహము స్వరూపగుణముల
కందెను అత్యంతము అభిమతమై
నదై, తన కనురూపమైనదై, నిత్యమై,
ఏకరూపమై, శుద్ధ సత్వాత్మకమైనదై,
చేతనున దేహము వలె జ్ఞానమయ
మైన స్వరూపమును మరుగుపరచ
కుండగ, మాణిక్యపు భరిణ యందు

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

లేయురుక్మ పాన్సురువాన దివ్యాత్మ
స్వరూపత్తుక్కు ప్రకాశకమాయే,
నిరవధిక తేజోరూపమాయే, సౌకు
మార్యాది కల్యాణగుణగణనిధియాయే,
యోగిధ్యేయమాయే, సకల జన
మోహనమాయే, సమస్త భోగవైరాగ్య
జనకమాయే, నిత్యముక్తాను భావ్య
మాయే, వాశత్తడమ్మోలే సకల
తాపహరమాయే, అనంతావతార
కన్తమాయే, సర్వరక్షకమాయే, సర్వా
శ్రయమాయే అస్త్రభూషణ భూషితమా
యిరుక్కుమ్.

182) ఈశ్వరస్వరూపన్తాన్ పరత్వమ్,
వ్యూహమ్, విభవమ్, అన్తర్యామిత్వమ్,
అర్చావతారమెన్దు అజ్ఞాప్రకారత్వేడే
కూడి యిరుక్కుమ్.

183) అదిల్ పరత్వమావదు - అకాల
కాల్యమాన నలమన్దమిల్లదోర్ నాట్టిలే
నిత్యముక్తర్కు భోగ్యనాయ్
క్యొట్టెట్రన్దురుళి యిరుక్కు మిరుప్పు.

184) వ్యూహమావదు - సృష్టిస్థితి సంహారార్థ
మాగవుమ్, సంసారి సంరక్షణార్థమాగ
వుమ్, ఉపాసకాను గ్రహార్థమాగవుమ్,
సజ్కర్షణ ప్రద్యుమ్నా నిరుద్ధరూపేణ
నిఱుమ్మనిరై.

బంగారమును ఉంచినట్టువలె
నుండి, స్వర్ణరూపియైన దివ్యాత్మ
స్వరూపమునకు ప్రకాశమై, నిరవధిక
తేజోరూపమై, సౌకుమార్యాది కల్యాణ
గుణగణనిధియై, యోగిధ్యేయమై,
సకల జనమోహనమై, సమస్తభోగ
వైరాగ్య జనకమై, నిత్యముక్తాను
భావ్యమై, పరిమళముతో కూడుకున్న
తటాకమువలె సకల తాపహరమై,
అనంతావతారకందమై, సర్వరక్షకమై,
సమస్తమునకు ఆధారభూతమై, అస్త్ర
భూషణ భూషితమునై యుండును.

182) ఈశ్వరుని స్వరూపము పరత్వము,
వ్యూహము, విభవము, అంతర్యామి
త్వము, అర్చావతారము అని
అయిదు విధములు గలదై
యుండును.

183) అందు పరత్వమనగా - కాలాధిపత్య
రహితమైన “నలమన్దమిల్లదోర్”
అన్నట్లు నిరవధికానంద యుక్తమైన
దేశవిశేషమునందు నిత్యులకు
ముక్తులకు భోగ్యుడై వేంచేసి
యుండునట్టి స్థితి.

184) వ్యూహమనగా - సృష్టి స్థితి
సంహారముల కొరకును, సంసారుల
సంరక్షణార్థమును - ఉపాసకుల
ననుగ్రహించు నిమిత్తమునను,
సంకర్షణ, ప్రద్యుమ్న, అనిరుద్ధ

దావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

అంధ్రము

185) పరత్వత్తిల్ జ్ఞానాదిగళాణుమ్ పూర్ణమా
యిరుక్కుమ్, పూహత్తిల్ ఇవ్విరణ్ణు
గుణమ్ ప్రకటమా యిరుక్కుమ్.

186) అదిల్ సజ్జర్నణర్ జ్ఞానబలజ్ఞో ఇరణ్ణో
డుమ్ కూడి జీవతత్వత్తై యధిష్ఠిత్తు,
అత్తై ప్రకృతియిల్ నిన్ఱుమ్ వివేకిత్తు,
ప్రద్యుమ్నావ స్థైయైయుమ్ భజిత్తు
శాస్త్రప్రవర్తనత్తైయుమ్ జగత్సంహార
త్తైయుమ్ పణ్ణక్కడవరా యిరుప్పర్.

187) ప్రద్యుమ్నూర్ ఐశ్వర్య వీర్యజ్ఞళి
రణ్ణోడుమ్ కూడి మనస్తత్వత్తై
అధిష్ఠిత్తు, ధర్మోప దేశత్తైయుమ్
మనుచతుష్టయమ్ తొడక్కమాన
శుద్ధవర్గ స్పృష్టియైయుమ్ పణ్ణక్కడ
వరాయి రుప్పర్.

188) అనిరుద్ధర్ శక్తితేజస్సుక్కళి రణ్ణోడుమ్
కూడి రక్షణత్తుక్కుమ్, తత్వజ్ఞాన
ప్రదానత్తుక్కుమ్, కాలసృష్టిక్కుమ్,
మిశ్రసృష్టిక్కుమ్ కడవరాయిరుప్పర్.

189) విభవమ్ అనన్తమాయే గౌణముఖ్య
భేదక్రాలే భేదిత్తిరుక్కుమ్.

190) మనుష్యత్వమ్, తిర్యక్త్వమ్, స్థావరత్వ

రూపములతో వేంచేసి యుండునట్టి
స్థితి.

185) పరత్వమునందు జ్ఞానాదు లారున్ను
పూర్ణములై యుండును. పూహము
నందు ఈ రెండేసి గుణములు
ప్రకటితమగు చుండును.

186) అందు సంకర్షణులు - జ్ఞానము,
బలము రెండింటితోనుకూడి జీవ
తత్వము నధిష్ఠించి, దానిని ప్రకృతి
నుండి వేరుపరచి, ప్రద్యుమ్నావస్థను
జెంది శాస్త్రప్రవర్తనను, జగత్సంహార
మును చేయువారై యందురు.

187) ప్రద్యుమ్నులు - ఐశ్వర్య వీర్యముల
రెండింటితోను కూడి, మనస్తత్వము,
నధిష్ఠించి, ధర్మోపదేశమును,
మనుచతుష్టయము మున్నగు
శుద్ధవర్గ స్పృష్టిని జేయువారై
యుందురు.

188) అనిరుద్ధులు - శక్తి, తేజస్సులు
రెండింటితోను కూడి రక్షణను, తత్వ
జ్ఞాన ప్రదానమును, కాలసృష్టిని,
మిశ్రసృష్టిని, జేయువారై యుందురు.

189) విభవము - అనంతమై గౌణము -
ముఖ్యము అను భేదములచే భిన్నమై
యుండును.

190) మనుష్యత్వము తిర్యక్త్వము

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

మోలే గొణత్వముమ్ ఇచ్చెయాలే
వస్తదు, స్వరూపేణవస్తు.

191) అదిల్ అప్రాకృత విగ్రహజ్ఞుమాయ్, అజహత్స్య భావవిభవజ్ఞుమాయ్, దీపాదుత్పన్న ప్రదీపమోలే యిరుక్క కృడవదాన ముఖ్య ప్రాదుర్భావజ్ఞశిల్లామ్, ముముక్షుక్కుళుక్కు ఉపాస్య జ్ఞా యిరుక్కుమ్.

192) విధిశివపావక వ్యానజామదగ్న్వా ర్జునవిత్తేశాదిగళాగిణి గొణప్రాదుర్భావజ్ఞశిల్లామ్ అహబ్బార యుక్తజీవర్ గళై యధిష్ఠిత్తు నిత్త్యోయాలే ముముక్షుక్కుళుక్కు సుపాస్యజ్ఞశ్.

193) నిత్యోదిత శాన్తేదితాది భేదముమ్, జాగ్రత్సంజ్ఞాదియాన చాతురాత్యముమ్, కేశవాదిమూర్త్యస్తరముమ్, షట్త్రింశ ద్భేద భిన్నమాన పద్మనాభాది విభవముమ్, ఉపేంద్ర త్రివికమ దధిభక్త హయగ్రీవ నర నారాయణ హరి కృష్ణ మత్స్య కూర్మ వరాహాద్యవతార విశేషజ్ఞుమాయ్ అవత్తినదైయ భుజాయుధ వర్ణ కృత్య స్థానాది భేదజ్ఞుమాయ్, దురవధరజ్ఞుమాయ్, గుహ్యతమజ్ఞు మాయిరుక్కై యాలే శొల్లుగిలిలోమ్.

స్థాపరత్వముల వలెనే గొణత్వము ఇచ్చవలన వచ్చినదే స్వరూపేణ వచ్చినదికాదు.

191) అందు అప్రాకృత విగ్రహములై, అజహత్ స్వభావములైన విభవములై, దీపము వలన ఉత్పన్నమగు ప్రదీపములవలె నుండునట్టి ముఖ్య వతారములన్నియు ముముక్షువులకు ఉపాస్యములై యుండును.

192) చతుర్ముఖబ్రహ్మ, శివుడు, వ్యానుడు, పరశురాముడు, అర్జునుడు, కుబేరుడు మున్నగు గొణావతారము లన్నియు అహంకార యుక్తులైన జీవులను అధిష్ఠించినవై యుండుట వలన ముముక్షువులకు ఉపాసించ తగినవిగావు.

193) 'నిత్యోదిత' - 'శాన్తోదిత' ఇత్యాది భేదమున్ను జాగ్రత్ సంజ్ఞాది చాతురాత్యమున్ను కేశవాది మూర్త్యనంతరమున్ను, మువ్వుది యారు భిన్నాకారములతో కూడు కున్న పద్మనాభాది విభవములున్ను, ఉపేంద్ర, త్రివిక్రమ, దధిభక్త, హయగ్రీవ, నర, నారాయణ, హరి, కృష్ణ, మత్స్య, కూర్మ, వరాహ ఇత్యాది అవతార విశేషములున్ను, వానియొక్క భుజ - ఆయుధ - వర్ణ కృత్య, స్థానాది భేదములున్ను

ద్రవిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

- 194) అవతారభక్తులకు హేతుబద్ధమే,
195) ఫలమ్ సాధుపరిత్రాణాదిత్రయమ్.

196) వల ప్రమాణభక్తులుమ్ భృగుశాపాది
గళలే పిఱ్ఱా నెన్నెయలే అవతారభక్తులకు
హేతుకర్మమాగ వేణ్ణావో వెన్నెల్.

197) అవైతన్మలే శాపమ్ వ్యాజమ్, అవతార
మైవమైన్మ పరిహరిత్రదు.

198) అన్తర్యామిత్యమావదు అన్తః ప్రవిశ్య
నియన్తావాయరుక్మై.

199) న్యర్థ నరక ప్రవేశాది నర్యావస్థై
గళిలుమ్ సకలచేతనర్కుమ్
తుణ్ణెయాయ్, అవర్గళై విడాదేనిక్కిఅ
నిలై క్కుమేలే శుభాశ్రయమాన
తిరుమేనియోడే కూడిక్కొణ్ణు, అనర్
గళుక్కు ధ్యేయనాగైక్కాగవుమ్,
అవర్గళై రక్షిక్కైక్కాగవుమ్, బన్దు
భూతనాయొక్కొణ్ణు హృదయక
మలత్తిలే యెఱ్ఱున్దరుళి యిరుక్కు
మిరుప్పు.

రహస్యములై యుండుట వలన
నిచ్చట జెప్పట లేదు.

194) అవతారములకు కారణము ఇచ్చు.

195) ఫలము సాధు పరిత్రాణము
మున్నగు మూడున్ను.

196) అనేక ప్రమాణ గ్రంథములలో భృగు
శాపము మున్నగు వానివలన
జన్మించినాడు అని యుండుటచే
అవతారములకు హేతువు కర్మగద
యగుచున్నది యనినచో.

197) వానియందు శాపము ఒక మిష
మాత్రమే. అవతారము, ఇచ్చవలననే
కలుగుచున్నది యని సమాధాన
మును చెప్పు కొనవలెను.

198) అంతర్యామిత్య మనగా లోవల
ప్రవేశించి నియంతయై యుండుట.

199) స్వర్గము - నరకము మున్నగు అన్ని
అవస్థల యందును కూడ చేతనుల
కందరకును సహాయభూతుడై
వారలను విడువకుండగ యుండు
నట్టి ఉనికియే గాకుండగ,
శుభాశ్రయమైన దివ్యమంగళ
విగ్రహముతో కూడుకొని యుండి
వారలకు ధ్యేయుడై యుండుట
కొరకును, వారలకు రక్షించు
నిమిత్తమున్ను, బంధుభూతుడై
యుండి, హృదయకమలమున
వేంచేసియుండునట్టి ఉనికి.

ద్రావిడము

ఈశ్వర ప్రకరణము

ఆంధ్రము

200) అర్చావతారమావదు “తమరుగన్త దెవ్వరువమ్ అవ్వరువమ్” ఎన్ఱి అ పడియే, చేతనర్కు అభిమత మాన ద్రవ్యజ్ఞశిలే విభవ విశేషజ్ఞశో పొలన్ఱిక్కే, దేశ కాలాధికారి నియమ మిల్లాదపడి సన్నిధిపట్టి, అపరాధజ్ఞశై క్కాణాక్క ణ్ణిట్టు అర్చక పరతన్తమాన నమన్త వ్యాపారజ్ఞశైయు ముడై యనాయ్క్కొణ్ణు కోయిల్ కళిలుమ్ గృహజ్ఞశిలుమ్ ఎ ణ్ఱరుళినిఱ్ఱుమ్ నిలై.

201) రుచిజనకత్వముమ్, శుభాశ్రయత్వ ముమ్, అశేష లోకశరణ్యత్వముమ్, అనుభావ్యత్వము మెల్లామ్ అర్చావతారత్రై పరిపూర్ణమ్.

202) స్వస్వామిభావత్తై మాఱాడిక్కొణ్ణు అజ్జరైప్పొలైయుమ్, అశక్తరైప్పొలై యుమ్, అస్యతన్తరైప్పొలైయుమ్, ఇరుక్కచ్చెయ్ దేయుమ్ అపార కారుణ్య పరవశనాయ్క్కొణ్ణు సర్వాపేక్షి తజ్ఞశైయుమ్ కొడుత్తరుళుమ్.

ఈశ్వర ప్రకరణమ్ ముత్రిత్తు పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

200) అర్చావతారమనగా “తమరు గందదెవ్వరువం అవ్వరువం” అనునటుల చేతనులకు అభిమత మైన ద్రవ్యముల యందు విభవ విశేషముల వలెగాకుండగ దేశ, కాల, అధికారి నియమము లేకుండగ సమీపముననే యుండి అపరాధముల జూచియు జూడ నటుల యుండి, అర్చక పరతంత్ర మైన నమన్త వ్యాపారములను గలవాడై యుండి, ఆలయముల లోను, గృహముల యందును వేంచేసి యుండునట్టి స్థితి.

201) రుచిజనకత్వము, శుభాశ్రయత్వము, అశేషలోక శరణ్యత్వము, అనుభావ్యత్వము ఇవన్నియు అర్చావతారము నందు పరిపూర్ణ ములు.

202) స్వస్వామి భావమును మార్చుకొని అజ్ఞుల వలెను, అశక్తుల వలెను, అస్యతంత్రుల వలెను, ఉండినప్పటి కీని ఈయన అపారకారుణ్య పరవశుడై యుండి సర్వాపేక్షితము లను ఇచ్చి కటాక్షించును.

ఈశ్వర ప్రకరణము ముగిసినది తత్వత్రయ మూలం సమాప్తము పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

